

HITLERIZEM MORA BITI UNIČEN

Dosežen mora biti pravični, trajni mir

LONDON, Anglija, 13. nov. — Prvi lord angleške admiralitete Winston Churchill, je pozval "Hitlerja in njegove Hune", da naj prične z neusmiljenimi udarci, katere že dolgo časa obljublja Angliji.

"STRAŠILNI BLAZNEŽ MORA BITI UNIČEN"

Churchill je rekel, da se bodo zavezniki bojevali toliko časa, da bo "strašilni blaznež" uničen. Dalje je rekel, da bodo Avstrija, Čehoslovaška in Poljska zopet dobile svobodo, ako zavezniki zmagajo, ako pa bodo zavezniki premagani, tedaj bodo vsi narodi zasluženi in ostale bodo samo še Združene države, ki bodo varovale pravice narodov.

"Smatrajte za popolnoma gotovo stvar," je nadaljeval Churchill, "da bo vse, za kar se borita Anglija in Francija v modernem svetu, uničeno, ali pa bo zlomljen in uničen Hitler in nacijska vladar in nemška ter pruska nevarnost za Evropo."

Dalje je Churchill posvaril Belgijo in Holandsko, da ju more zadeti usoda Avstrije, Čehoslovaške in Poljske, ako se blaznež Hitler posluži svojega največjega zločina. Nato pa je svečano dodal:

"Ako bomo poraženi, bo vse zasluženo in samo Združene države bodo ostale, da varujejo pravico človeštva. Ako pa ne bomo uničeni, tedaj bodo vse te dežele dvignjene v novo življenje in svobodo."

KRALJ JURIJ JE ODGOVORIL BELGIJI IN HOLANDSKI

LONDON, Anglija, 13. novembra. — Kralj Jurij VI. je odgovoril na posredovalno ponudbo belgijskega kralja Leopolda in holandske kraljice Viljemine ter rekel, da je Anglija s svojo zavezniško Francijo vedno pripravljena pogajati se za mir z naciji, toda ne prej, kot da je hitlerizem popolnoma uničen.

Kralj Jurij je rekel, da je sicer Anglija nerada prišla za orožje, da pa je sedaj trdna v svojem sklepu, da ne odloži prej orožja, dokler ni enkrat za vselej odstranjena nemška agresivnost in dokler evropskim narodom ni za vedno zajamčena neodvisnost in svoboda.

ODGOVORIL JE TUDI FRANCOSKI PREDSEDNIK LEBRUN

PARIZ, Francija, 13. novembra. — Francoski predsednik Albert Lebrun je odgovoril na ponudbo belgijskega kralja Leopolda in holandske kraljice Viljemine za posredovanje za mir med zavezniški in Nemčijo ter rekel, da nobena država ni pripravljena žrtvovati toliko za mir, kot Francija.

Mir mora sloneti na pravici...

Lebrun pa je zatrdil, da je le oni mir trajen, ki sloni na pravici. Francija je prišla za orožje, da za večne čase zatrtje nasilje in silo orožja, kajti zadnjih dvoje let so bile premljene svečane obljube in besede in so bile uničene tri evropske države in so sedaj v nevarnosti vse ostale države sveta.

Uničene države morajo biti obnovljene...

"Trajen mir ne more biti vpovstavljen," pravi dalje Lebrun, "dokler ni popravljena krivica, ki je bila s silo stvorena Avstriji, Čehoslovaški in Poljski. Mir tudi ne more biti postavljen, dokler niso dane učinkovite politične in gospodarske jamščine za bodoče spoštovanje svobode narodov."

SESTANEK BELGIJSKEGA IN HOLANDSKEGA VNANJEGA MINISTRA

AMSTERDAM, Holandska, 13. nov. — Holandski vnani minister E. N. Van Kiefens in belgijski minister Paul Henri Spaak sta se nepričakovano sestala v Bredii na Holandskem, blizu belgijske meje. Razpravljala sta o skupni obrambi obeh dežel, ako bi nemška armada vdrla v to ali ono državo.

Poročila iz vseh krajev dežele naznanjajo, da je celo holandsko prebivalstvo vznemirjeno. Iz krajev blizu nemške meje se je že mnogo ljudi izselilo.

Prebivalci v krajih, ki bodo za slučaj potrebe preplavljeni, so dobili navodila, kam se naj umaknejo. Mnogo Angležev je že odpotovalo iz Holandske.

Previdna Balkanska Diplomacija Pogreb v Monakovem

Romunska bo prepustila Italiji vodstvo balkanske politike. — Romunska umaknila čete iz Besarabije.

BUKAREŠTA, Romunska, 12. nov. — Ker Romunska pričakuje, da bo prišlo med Italijo in Rusijo do diplomatskega boja, je sklenila opustiti nadaljne korake za ustanovitev balkanskega nevtralnega bloka.

Povod za ta sklep je napad Virginia Gayde na Rusijo v "Giornale d'Italia." Po mnenju romunske vlade pomeni Gaydov uredniški članek napoved diplomatskih sovražnosti proti Rusiji.

Vsled tega ne bo sklicana balkanska konferenca. Ker si je Italija osvojila Albanijo, je dobila neposredne interese na Balkanu in vsled tega naj Italija prevzame vodstvo balkanske politike.

BUKAREŠTA, Romunska, 12. nov. — Romunska je iz Besarabije umaknila skoro vse svoje vojaštvo. Besarabija je pokrajina obsežnih step, vsled česar jo je zelo težko braniti. Vojaštvo pa je bilo tudi odpoklicano, da Rusija ne bo imela nikakega povoda postaviti na romunsko mejo svoje vojaštvo.

Prva romunska obrambna črta teče sedaj ob reki Prutu, ki je bila stara meja med Romunsko in Rusijo in nudi naravno obrambo proti vpadniku.

BEOGRAD, Jugoslavija, 12. nov. — Madžarska diplomacija v Beogradu si zelo prizadeva, da bi sklenila madžarsko-jugoslovansko pogodbo.

S tem bi bila dovršena mreža dvojnih medsebojnih pogodb, ki bi vezale Madžarsko, Italijo, Jugoslavijo in Grško in bi bili tudi urejeni gospodarski odnosi, vsled česar bi bila postavljena močnejša fronta proti naraščajočim nemškim gospodarskim zahtevam.

Največja ovira pri madžarsko-jugoslovanski pogodbi pa

KANADSKI GOVERNOR V UNIFORMI

Generalni governor Kanade, Lord Tweedsmuir (levo), govori z armadnim častnikom ob priliki nadziranja garnizije v Ottawi. Lord Tweedsmuir je tudi vrhovni poveljnik kanadske armade.

Balkan opustil medsebojni nespোরазum

V skupni nevarnosti so opustili teritorialne zahteve. — Italija zajamčila prijateljstvo.

je napetost med Madžarsko in Romunsko, ker so romunske oblasti nedavno dognale, da pripravljajo Madžari v Transilvaniji vstajo.

Jugoslavija pa se tudi ne nara pridružiti kakšni skupini, katero bi Nemčija smatrala za sovražno. Medtem ko skušate Madžarska in Italija skupino držav ob Jadrano, deluje ruska diplomacija v Sofiji na to, da združi Jugoslavijo in Bolgarsko v skupino slovenskih držav od Jadrana do Črnega morja.

BUKAREŠTA, Romunska, 12. novembra. — Šest balkanskih držav je prišlo do sporazuma, da opuste vse sovražnosti ena proti drugi in vse teritorialne zahteve za čas evropske vojne.

Države, ki so sklenile ta sporazum, so: Romunska, Jugoslavija, Bolgarska, Madžarska, Grška in Turčija.

Italija, ki je zadnje čase zelo delavna na diplomatskem in trgovskem polju, da ojači svoje stališče na Balkanu, trdno stoji za tem sporazumom.

Po mnenju diplomatskih krogov je ta sporazum prva velika pridobitev v stvarjanju nevtralnega bloka v jugovzhodni Evropi.

Uradno je bilo tudi potrjeno, da je Italija zajamčila, da ne bo pričela nikakih sovražnosti proti katerikoli izmed šestih balkanskih držav v času sedanje evropske vojne.

Italija se trudi, da na Balkanu vzdrži mir in poveča z Balkanom svojo trgovino in utrdi diplomatski vpliv.

Carski policist obsojen

MOSKVA, Rusija, 12. nov. — Bivši carski policist Vasilij Borisok je bil obsojen na zapor 10 let, ker je pred 23 leti aretiriral sedanjega vnanejega komisarja Vjačeslava M. Molotova, ko se je kot dijak vdeležil vstaje proti carju.

Ultimat Holandski

Nemčija zahtevala mornariške in zračne postojanke. — Holandska bo zahteve zavrnila.

BRUSELJ, Belgija, 12. nov. — Na izvanredni seji holandskega parlamenta je bilo objavljeno, da je Nemčija v obliki ultimatumov v ponedeljek od Holandske zahtevala mornariške in zračne postojanke ter je zahtevala, da Holandska odgovori do ponedeljka.

Te zahteve so bile poglavitni vzrok, da je belgijski kralj Leopold naglo odpotoval v Haag, da se posvetuje glede nemške zahteve. Izid tega sestanka je bil, da sta kralj Leopold in kraljica Viljemina izdala poziv na vojskujoče se države, da prenehajo z vojevanjem, predno se razvije v splošna strahota.

Kot je bilo naznanjeno ho-

lanskemu parlamentu, je Nemčija zahtevala naslednje:

1. Dvoje holandskih pristanišč, Haarlem in Haag ter svobodno luko v Amsterdamu.

2. Zračne postojanke v provincah Friesland in Groningen.

Diplomatski krogi so prepričani, da bo Holandska zavrnila nemške zahteve.

Kralj Leopold je kraljico Viljemino rekel, da bo belgijska armada zasedla južni del holandske province Zeeland in del province Limburg, da zavrnuje Belgijo, ako bi kraljica vstregla nemški zahtevi, in da bo Belgija odprla mejo francoski armadi, ako bi nemška armada vpadla v Holandsko.

Geslo pri pogrebu žrtev bombnega atenta je "sovražstvo". — Hitler je nepričakovano prišel.

MONAKOVO, Nemčija, 12. novembra. — Kancler Hitler je večeraj nepričakovano prišel na pokreb 7 nacijev, ki so bili v sredo zvečer ubiti, ko je v dvorani Buergerbraeu pivovarne eksplodirala bomba 15 minut zatem, ko je Hitler po svojem govoru odšel iz dvorane.

V pogrebnem govoru je Hitlerjev nadomestni nacijski voditelj Rudolf Hess med drugim rekel:

"Započetniki tega čina so slednjič nemški narod naučili sovražstva."

Pozneje je Hitler obiskal razbito dvorano. Najbrže se je z aeroplanom pripeljal iz Berlina.

Čas za pogreb je bil izbran ob 11 dopoldne — ono uro, ko je pred 21 leti prenehala svetovna vojna s porazom Nemčije in z zmago Anglije in Francije.

Hess je vpriču Hitlerja rekel:

"Nemški narod se poslavlja od njih, ki so postali žrtve strašnega, zločinskega dejanja, čegar nameravana žrtev je bil fuhrer. Nemčija jih ne bo nikdar pozabila. Onim, ki so započeli ta čin, rečemo: Hoteli ste vzeti od nas fuhrerja, toda še bližje ste ga nam prinesli. Hoteli ste nas oslabiti, pa ste nas ojačili. Nemški narod še ni bil nikdar tako gotov zmage kot danes. Naša zmaga bo v spomin teh mrtvih."

Godba je igrala, Hitler je salutiral, se poslovil in odšel, predno so bile krste odnesene iz Feldherrenhalle na pokopališče.

PSI v državi New York

ALBANY, N. Y., 11. nov. — Število psov v tej državi, za katere so plačali gospodarji davke, se je povišalo. Ta davek znaša \$1,031,125. Vsega skupaj je bilo lani prijavljenih 443,017 psov. Leto prej jih je bilo 7767 manj.

Nesmiselne POŠILJKE

POTTSVILLE, Pa., 11. nov. — Veleporota Schuylkill okraja je obtožila nekega moškega, da je pošiljal "nesmiselne" pošiljke na predsednika Roosevelta. Tako mu je naprimer poslal aparat za britje ter omenil, da je zavarovan za \$15,000,000. Nadalje mu je poslal nekakšne načrte za armadne tanke ter se podpisal "Secret Service Operative No. 1."

KOLIZIJA na morju

MARE ISLAND, Cal., 12. nov. — Mornariška oblast naznanja, da sta v tujakšnji bližini kolidirala rušileca Gamble in Montgomery. Povzročena škoda ni posebna.

Izgredi v Kentucky

Tristo oboroženih premogarjev se je polastilo premogovnika. — Predsednik družbe ranjen.

GREENVILLE, Ky., 12. nov. — Te dni se je od 250 do 300 oboroženih majnerjev polastilo premogovnika Hart Coal Corporation. Prej se je vršil pred premogovnikom spopad, v katerem je bil neki družbin uradnik usmrčen, predsednik družbe pa nevarno ranjen. Usmrčen je bil 54 letni Robert Brown, ki je bil dolgo vrsto let uslužben v kompanijski pisarni. Brenta Harta je zadela krogla v nogo.

Ta premogovnik Hartove korporacije, ki ima več premogovnikov v bližnjem Hopkins okraju, dosega ni obratovala, pač je pa imel v kratkem začeti. Družba je nameravala v Muhlenberg okraju nakopati premog odvažati v White City, ki se nahaja v Hopkins okraju.

Premogarji, zaposleni v Muhlenberg okraju, imajo pogodbo z United Mine Workers of America (CIO), dočim pripadajo premogarji v Hopkins okraju Progressive Miners unioni, ki je priključena Ameriški delavski federaciji.

U. W. Powell, poslovodja premogovne družbe, je dejal, da so prišli oboroženi premogarji iz bližnjih gozdov, najbrž iz Hopkins okraja.

Viada je plačevala višje cene

WASHINGTON, D. C., 12. nov. — Pred odborom, ki preiskuje monopole, se je dognalo, da je morala zvezna vlada leta 1937 in 1938 mnogokrat več plačati za ameriško jeklo kot pa drugi odjemalci.

Eugene G. Grace, predsednik Bethlehem Steel Co., je izjavil pred odborom, da je bila dejanska tržna cena jekla večkrat nižja kot pa cena v ceniku, dočim je družba običajno zaračunala vladi v ceniku navedene cene.

Chrysler si je zajamčil španski trg

MADRID, Španska, 12. nov. — Španska vlada je zajamčila tukajšnjemu zastopniku Chryslerjeve korporacije trg za osebne in tovorne avtomobile. Korporacija ima tukaj veliko tovarno, ki je pa še vedno pod kontrolo vojaških oblasti. Zaenkrat bo izdelovala družba 300 tovornih in 1000 osebnih avtomobilov. V njih mora biti najmanj dvajset odstotkov španskega blaga.

“GLAS NARODA”
(VOICE OF THE PEOPLE)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)
Frank Sakar, President J. Lapaha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
217 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

46th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Advertisement on Agreement

Na celo leto vtiha list na Ameriko	Za New York na celo leto .. \$7.00
in Kanado	Za pol leta
Za pol leta	Za inoemetro na celo leto .. \$7.00
Za šest let	Za pol leta

Subscription Yearly \$8.—

“GLAS NARODA” IZRAJA VSAKI DAN IZVEMŠI NEDELJ IN PRAENIKOV

“GLAS NARODA”, 217 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CHelsea 1-1242

POMAGAITE nam IZBOLJŠATI LIST s tem, da imate vedno VNAPREJ plačano naročnino. Časopis mora odgovarjati potrebi časa. Vsak cent prihranjen pri terjatvi, je namenjen za IZBOLJŠANJE LISTA.

ANGLEŠKA VLADA IN INDIJA

Znani indijski voditelj Gandhi je nedavno izjavil, da indijski nacionalisti ne bodo več sodelovali z angleško vlado. S tem se je pojavila nova in nevarna kriza.

Protiangleska kampanja se je že pričela, kajti po Gandijevem nasvetu je resigniralo pet provincijalnih vlad kongresne stranke. To je treba smatrati kot prvi korak v to smer.

Gandijeva izjava je sledila ugotovitvi indij. podkralja, lorda Linlithgowa, da so dospela pogajanja z indijskimi voditelji na mrtvo točko in da se bo treba poslužiti ostrejših odredb, če ne bo mogoče doseči sporazuma.

Odkar se je Velika Britanija pred dvema mesecema vmešala v vojno z Nemčijo, so si začeli indijski voditelji zopet prizadevati, da izsilijo od Anglije več pravice za svojo deželo.

To niso nikakšne nove zahteve. Indijci že več let zahtevajo, naj postane Indija dominij in naj uživa take pravice kot jih uživajo ostali angleški dominiji.

Anglija je te zahteve odločno in dosledno zavračala, češ, da je samovlada v Indiji nemogoča, dokler se na ta ali oni način ne sporazumejo hindu in mohamedanci. Neodvisnost v sedanjih razmerah bi pa pabnila Indijo v državljansko vojno, iz katere bi tujezemski zdražbarji kovali svoj dobiček.

Kdo bi zameril Indijcem, ker skušajo v sedanji krizi izsiliti priznanje svojih zahtev?

Angloška vlada predobro ve, kako poražen bi bil za stvar zaveznikov resen spor v Indiji. Anglija je doslej trdo vratno mašila ušesa pred indijskimi zahtevami, zljaj jih je pa že vsaj voljna poslušati.

Podkralju je že naročila, naj stopi v zvezo z indijskimi voditelji, Gandhijem, Nekrujem in drugimi ter naj jim sporoči, da bo Indija dvignjena na stališče dominija, toda ne pred koncem evropske krize.

Gandhi zahteva takojšnjo mirovna pogajanja in takojšnjo akcijo v zadevi indijske samovlade.

Anglija je odvrnila z nadaljno koncesijo in ponudila indijskim voditeljem sodeležbo v centralnem odboru. Lord Zetland, angleški državni tajnik za Indijo, je pred par dnevi v posebnem govoru pojasnil zbornice lordov tozadene zahteve ter zanikal, da zasleduje Anglija imperijalistične cilje. Kongresno stranko je pozval, naj sprejme ponudene sedeže centralnemu odboru ter naj s tem pokaže dobro vljo.

Angloški laboriti in liberalci odločno podpirajo zahteve indijskih voditeljev.

Clement Atlee, voditelj delavske stranke, in viscount Samuel, ki govori v imenu liberalcev, zahtevata za Indijo takojšnjo samovlado.

Znani indijski voditelj Gandhi je nedavno izjavil, da indijski nacionalisti ne bodo več sodelovali z angleško vlado. S tem se je pojavila nova in nevarna kriza.

Znani indijski voditelj Gandhi je nedavno izjavil, da indijski nacionalisti ne bodo več sodelovali z angleško vlado. S tem se je pojavila nova in nevarna kriza.

Znani indijski voditelj Gandhi je nedavno izjavil, da indijski nacionalisti ne bodo več sodelovali z angleško vlado. S tem se je pojavila nova in nevarna kriza.

Znani indijski voditelj Gandhi je nedavno izjavil, da indijski nacionalisti ne bodo več sodelovali z angleško vlado. S tem se je pojavila nova in nevarna kriza.

Mali Oglasi imajo velik uspeh

Prepričajte se!

Iz Jugoslavije

Misleč, da ima pred seboj vlomilca, je ustrelil nedolžnega človeka

Trgovca Franja Tomašinoviča iz vasi Sedlarica v okolici Virovitice je te dni ponoči prebudil hud ropot. Trgovec je planil pokonci in ugotovil, da je nekdo z dvorišča zagnal skozi okno v sobo kol, ki je padel na posteljo trgovčeve žene. Tomašinovič je mislil, da je to storil kak vlomilec in je zaradi tega vzel v roke samokres. Ropot na je slišal tudi Tomašinovičev sosed na drugi strani ceste Josip Terežan, ki je prihitel iz hiše pogledat, kaj se je zgodilo. Tomašinovič je opazil njegovo postavo in oddal nanj strel iz samokresa.

Terežanov sin, ki je prišel za očetom iz hiše, je zaklical Tomašinoviča, naj ne strelja, da mu ne ubije očeta, toda bilo je že prepozno. Terežan starejši je bil že zadet. Prepeljali so ga v bolnišnico, toda rana je bila tako huda, da ji je po nekaj urah podlegel. Tomašinovič je bil ves obupan. Ko je zvedel, kaj je storil v zmoti.

delicali občinskega zdravnika, ki je pregledal Ivana. Zdravnik je izjavil, da za Ivana ni nobene pogoči več in da nima misla, da bi ga peljali v bolnišnico. Ko je zdravnik vprašal, kdo bo plačal zdravniško oskrbo, je mati cinično odgovorila: "Naj plača tisti, ki je poklial zdravnika."

Priprave za regulacijo Drave pri Varaždinu

Tehniški oddelek pri okrajnem glavarstvu v Varaždinu je razpisal dražbo za regulacijska dela na Dravi za proračunsko vsoto 1.600.000 din. Znano je, da Drava okrog Varaždina povzroči vsako leto veliko škodo. Doslej so bregove Drave samo krpali, namesto da bi jih temeljito regulirali. Upanje je, da bo sedaj to vprašanje končno rešeno.

100 letni starec

Boža Komučija in njegova 90-letna žena iz vasi Madjariči pri Sarajevu sta prišla te dni na okrajno mačekstvo v Sarajevu in se tam bridko pritoževala nad svojimi tremi sinovi, ki so ju prepustili same sebi, da živita v veliki bedi. Sinovi so ju zapustili že pred nekaj meseci. Nekaj časa sta se starca prebijala skozi revščino, kakor sta mogla in znala, zdaj pa nista mogla več vzdržati in sta prišla iskat pravice k oblastem.

Oblak se je utrgal in povzročil milijonsko škodo

Na otoku Visu so imeli nedavno strahotno neurje, ki je trajalo polne tri ure. V mestu Visu je povodenj povzročila ogromno škodo. Voda je vdrla v vse kleti in od tam odnesla sode vina, mnogo živeža in drugih stvari. Nekaterim vinogradnikom je povodenj uničila 20 do 70 hl vina. Ljudje so se moralno reševati iz hiš s plavanjem. Škoda gre v milijone.

Odkrita milijonska goljufija javnega notarja.

Okrožno sodišče že delj časa preiskuje milijonsko goljufijo v Bački Topoli. Člani Bačkotopolske okrožne poljedelske žitarske zadruge so državnemu tožilstvu v Subotici naznanili javnega notarja v Bački Topoli, dr. Luka Bogdanoviča, ki je eden izmed ustanoviteljev omenjene zadruge ter obenem njen blagajnik in upravni svetnik. Preteklo leto je zadruga dvignila pri Priv. agr. banki posojilo proti vknjižbi na nepremičnine članov zadruge. Upravni svet zadruge pa članom ni sporočil, da se mora ta dolg vknjižiti na njihove nepremičnine, marveč je na svoj način in brez vednosti članov izvršil vknjižbo na njihova posestva. Ponorejene so izjave, s katerimi se dovoljuje vknjižba. Dr. Bogdanovič je v imenu zadruge podpisal izjavo o tej vknjižbi, ki pa pred člani zadruge ni bila prebrana. Po sklepu upravnega odbora bi moral dobiti vsak zadrugar enako posojilo, uprava pa je po protekciji dajala enim več, drugim manj, mnogim pa nič. To je povzročilo veliko razburjenje in zahtevalo so preiskavo, ki je ugotovila številne nepravilnosti pri razdeljevanju posojil in našla veliko pnaparejenih priznanj. Državno tožilstvo v Subotici je odredilo preiskavo in preiskovalni sodnik je doslej zaslišal nad 60 prič, zaslišati pa mora še okrog 600 nadaljnjih prič.

30 let se že oblači v žensko obleko

neki kmet iz Bosanskega Samca. Je to 35-letni Bartol Miklošević, ki je duševno zaostal

Bojake prosimo, k o pošljejo za naročnino, da se poslužujejo — UNITED STATES oziroma CANADIAN POSTAL MONEY ORDER, ako je vam le priročno

zabili kmetje iz vse okolice. Po blagoslovitvi je bila ljudska zabava ki pa je bila žalostno prekinjena s smrtnim klicem 20-letnega kmetijskega sina Pentelija Bajiča, katerega je pred očmi množice 60-letni kmet Dragutin Pejić zabodel z nožem v srce. Stari Pejić je na ta način maščeval smrt svojega sina, ki ga je Bajić pred časom ubil. Pejić se je sam javil orožnikom.

100.000 Din je izginilo iz torbe

Pred dnevi je prišel ves prepaden na zagreško policijo sluga Anton Požgaj, nameščen pri tvrdki Polak v Zagrebu in povedal, da mu je nekdo izmaknil iz torbe 100.000 din. Požgaja je gospodar poslal z denarjem na pošto hranilnico, da bi vsoto položil pri balagajni. Ko je Požgaj med mnogimi čakajočimi prišel na vrsto in segel v torbo, v kateri je bil denar in katero je ves čas stikal pod pazduho, denarja ni bilo več.

Potrjena smrtna ob sodba

Okrožno sodišče v Šabenu je pred nekaj meseci obsodilo na smrt na večalnih bakrorezen Čedomira Petroviča iz Belotiča, ker je 6. junija lanskega leta z več strelj iz puške ubil mlado lopo vdovo Lenko Pič. Petrovič, ki je poročen in oče dveh otrok, se je zaljubil v vdovo, ki ga vztrajno odbijala. Da bi zlomil njen odpor, ji je večkrat grozil s smrtjo. Lansko leto 6. junija ne je vdel v njeno hišo in jo ubil z več strelj iz puške. Besevali so sodišče je zdati notrdilo njegovo smrtno obsojbo.

Poljski begunci v Varaždinu

Pretekli teden je prispelo v Varaždin na štirih osebnih avtomobilih 17 poljskih begunciev med katerimi so bile tri ženske in trije otroci. Po kratkem postanku so nadaljevali vožnjo, katere cilj je Francija.

11-letni dečko ubil očeta

Nesrečni alkohol je povzročil družinsko žaložero v Abašu pri Vinkovcih. 11-letni Mišo Suvakovič je s sekiro ubil svojega očeta Stjepana. Stjepan Suvakovič je v zadnjem času prišel zelo piti in je v pijanem stanju govdo ravnal z družino. Te dni je Stjepan vian navadil na svojo ženo. Materi na je priskočil na pomoč, ki je pijanemu očetu izvil sekiro iz rok in ga nato z nekaj udarci po glavi ubil.

Krvavo maščevanje

V vasi Jabučje na Hrvatskem so blagoslovili novo župnišče. K slovesnosti so se

zbrali kmetje iz vse okolice. Po blagoslovitvi je bila ljudska zabava ki pa je bila žalostno prekinjena s smrtnim klicem 20-letnega kmetijskega sina Pentelija Bajiča, katerega je pred očmi množice 60-letni kmet Dragutin Pejić zabodel z nožem v srce. Stari Pejić je na ta način maščeval smrt svojega sina, ki ga je Bajić pred časom ubil. Pejić se je sam javil orožnikom.

100.000 Din je izginilo iz torbe

Pred dnevi je prišel ves prepaden na zagreško policijo sluga Anton Požgaj, nameščen pri tvrdki Polak v Zagrebu in povedal, da mu je nekdo izmaknil iz torbe 100.000 din. Požgaja je gospodar poslal z denarjem na pošto hranilnico, da bi vsoto položil pri balagajni. Ko je Požgaj med mnogimi čakajočimi prišel na vrsto in segel v torbo, v kateri je bil denar in katero je ves čas stikal pod pazduho, denarja ni bilo več.

Potrjena smrtna ob sodba

Okrožno sodišče v Šabenu je pred nekaj meseci obsodilo na smrt na večalnih bakrorezen Čedomira Petroviča iz Belotiča, ker je 6. junija lanskega leta z več strelj iz puške ubil mlado lopo vdovo Lenko Pič. Petrovič, ki je poročen in oče dveh otrok, se je zaljubil v vdovo, ki ga vztrajno odbijala. Da bi zlomil njen odpor, ji je večkrat grozil s smrtjo. Lansko leto 6. junija ne je vdel v njeno hišo in jo ubil z več strelj iz puške. Besevali so sodišče je zdati notrdilo njegovo smrtno obsojbo.

Poljski begunci v Varaždinu

Pretekli teden je prispelo v Varaždin na štirih osebnih avtomobilih 17 poljskih begunciev med katerimi so bile tri ženske in trije otroci. Po kratkem postanku so nadaljevali vožnjo, katere cilj je Francija.

11-letni dečko ubil očeta

Nesrečni alkohol je povzročil družinsko žaložero v Abašu pri Vinkovcih. 11-letni Mišo Suvakovič je s sekiro ubil svojega očeta Stjepana. Stjepan Suvakovič je v zadnjem času prišel zelo piti in je v pijanem stanju govdo ravnal z družino. Te dni je Stjepan vian navadil na svojo ženo. Materi na je priskočil na pomoč, ki je pijanemu očetu izvil sekiro iz rok in ga nato z nekaj udarci po glavi ubil.

Krvavo maščevanje

V vasi Jabučje na Hrvatskem so blagoslovili novo župnišče. K slovesnosti so se

Peter Zgaga

P E Č

Zima se je približala. Za kurjavo je treba skrbeti. Ni je več neuprijetnosti kot je mrzlo stanovanje in ni večje ugodnosti, kot če stopi človek s snega in mraza v toplo sobo. Po farmah kurijo z drvini, po mestih se je pa vsak, komur je bilo kačkaj mogoče preskrbel s premogom.

Gospodinja zvečer naloži peč in če zna pravilno ravnati, je še naslednje jutro malo žerjavice v nji, da mož in otroci na toplo vstanejo. Ni ga luhsjega presenečenja kot če se zjutraj oglasi iz kuhinji robanjenje: — Na, spet mi je ugasnilo.

In če povrh vsega tega ni v hiši primerne trščice ter je treba s pelo v klet po premog, je vse božje jutro izprideno in dan ni tak kot bi moral biti.

Skoro po vseh hišah imajo že centralno kurjavo. V kleti zakurijo, nakar vrela voda ali para vse stanovanje enakomerno razgrejeta.

Pa tudi s tem je dosti situosti, kajti velika peč nenasitno žre, pepel in žlindra pa povzročata obilo dela, prahu in nerodnosti.

V modernejših hišah kurijo s surovim oljem. Kurjava se sama regulira. Gospodarju ali gospodinjji niti v klet ni treba ampak mu je mogoče kar v stanovanju s pritiskom na gumbo zvišati ali znižati toploto.

Vse to je zelo pripravno in praktično in se nam obetajo še večje izpopolnitve v tem oziru, toda zdi se mi, da nam nobena moderna iznajdba ne more nuditi tistega ugodja kot ga nam je nudila domača peč.

Hiša, v kateri sem se rodil je imela nad vežnim vrat vklesano letnico "1729". Obokana veža je bila tlakovana z okroglimi kamni. Ta svojevrsten tlak nam je napovedoval vreme: če so se kamni orosili je po enem ali dveh dneh za čelo deževati ali snežiti.

V veliki izbi je bila peč iz zelenih kahel, ki je zavzemala skoro četrtino vsega prostora. Domača peč! Kdo se je nespomni z veseljem; koga, pa naj je še toliko let zdoma, s ne loti domotožje ob spomin nanjo!

Dva zapečka je imela in si roko klopi od dveh stranicah. Zgodaj jeseni je začela goriti v nji ter je nenehoma gorelo vso zimo v zgodnjo pomlad. Kurili so z debelimi bukovimi panji. En panj je bil dovolj za ves dan in vso noč. — Tlel je, prasketal in pokal, če so bile grće v njem.

Okna so bila zamrznena, z naj je snežilo v velikih kosmih. Snežnik ni bilo videti, toda čistovalo nam jih je narahlo bezanje na šipe.

Debela javorjeva miza, ki je zavzemala drugo četrtino sobe, je bila po kosilu in večerji prazna. Vsa družina je bila opeči. Vsak je imel svoj strogdoločen prostor. Le bolniku se je bilo treba umakniti.

Kajti peč je bila tudi sredstvo zoper vse bolezni.

Kogar je želodec bolel, je pač zlezal na peč in legel na trebuh. Takoj je minila bolj Zoper trganje v križu je bilo treba leči na hrbet.

Peč in lipov čaj sta odpravila vsak prehlad. Peč je zdravila več putike in protin, kot vsa zdravniška znanost, toda kdo je v tistih časih sploklial zdravnika!

Če peč ni pomagala, so šli po gospoda in se je bilo treba za četi na tihem pripravljati za pogreb.

V tej deželi ni takih peči. P. tudi v sreih ni več tiste prijetne toplote.

Denarne pošiljatve

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V ITALIJO

\$ 6.00	Lir	100
11.85	"	200
17.50	"	300
28.00	"	500
56.00	"	1000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBAM GORI ALI DOLI

NUJNA NAKAZILA IZVEŠU. ŠJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBENO ŠI.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)
216 W. 18th ST., NEW YORK

DARILNE POSILJATVE v Jugoslavijo

100 Dinar.	—	\$ 2.50
200 Dinar.	—	4.80
300 Dinar.	—	7.00
500 Dinar.	—	11.25
1,000 Dinar.	—	21.75
2,000 Dinar.	—	43.00

ZARADI RAZMER V EVROPI so bile naše zveze za denarne pošiljatve v Jugoslavijo začasno prekinjene. Sedaj pa smo dobili novo zvezo, po kateri je mogoče našim rojakom vtrčeti in denar varno pošiljati. Vendar je bila nam povisana cena, ker se stroški za pošiljanje po tem potu mnogo višje.

Opozarjamo tudi, da se sem in tam more kaka pošiljatve zaradi evropskih razmer zakasnitl.

ZA NUJNO POSILJATEV POSLUŽITE SE "CABLE ORDER". — DOPLAČATI JE TREBA \$2.— ZA VSAKO POSILJATEV V JUGOSLAVIJO

SLOVENIC PUBLISHING CO.
:: : POTNIŠKI ODDELEK : ::
216 West 18th Street, New York

Vesti iz slovenskih naselbin

Dopisi so nam vedno dobrodošli, ker zanimajo vse naše čitatelje in se z njimi naši rojaki tako rekoč med seboj pogovarjajo.

Črnomelj, 25. 10. 1939.

SLOVENSKI NARODNI MUZEJ V CLEVELANDU KREPKO NAPREDUJE!

Pravijo, da je človek že rojen z gotovimi nagnjenji k temu ali onemu, dobremu ali zlu in ta prirojenost ga potem spremlja vse življenje. Jaz se tej teoriji pridružujem. Za vzgled imam našega vrlega rojaka, Matija Pogorelea, sedaj živečega v Minnesoti. Matija Pogorelea je ena izmed tistih slovenskih, izjemnih korenin sedanje dobe, ki si je brez dvoma o-krikel, da njegovo ime ne bo nikdar zatrenilo, dokler se bodo čitale knjige in še potem, ko ne bo nikjer nobenega pravega Slovenca več, ko se bodo sedanje narodnosti v Ameriki prelele v eno samo narodnost in izginile v valovih amerikanizma.

Matija Pogorelea je eden izmed tistih, redkih naših rojakov v Ameriki, ki mu je bila prirojena dalekoglednost, v pogled in zaupanje v jutri, v bodočnost. In te prirojenosti se je dosledno držal: je dosledno podzavestno in zavestno delal za nekaj in zbiral, kar se ni bilo in ni vedel kje bo, pa je vseeno zbiral in hranil za jutri, za bodočnost, za zgodovino ameriških Slovencev, s trdnim vero v srečo, da nekje se bo že enkrat odprla prilika, da uveljavi svoje delo, svoj ideal — Slovenski narodni muzej.

Naš rojak Matija Pogorelea je bil dostikrat zasmevan, žaljen od ljudi, ki nimajo smisla za stvari, ki je zbiral in hranil za Slovence podatke, kar ni storil nihče drugi v tako veliki meri tozadevno, kot on sam. Pomislite, 40 let je zbiral in hranil, vztrajno, z zaupanjem da bo enkrat njegova zbirka prišla do veljave. Nihče ga ni v to poveril; zamislil si je to sam in z lastno iniciativo je šel na delo. Zbral in ohranil je stvari ki se danes ne dobe nikjer drugje več kot samo v njegovi bogati zbirki. S tem ni računano, da je bilo kdaj zelo posobnega nerednega, kar je le on sam dobil in ohranil, ne. Pač on je shranil stvari, ki so bile za tiste čase navadne, če ne splošno pa v manjši meri; on je po svojem prirojenem nagnjenju stvari spravil na lastne stroške za zgodovino, drugi rojaki so pa sliče stvari sožgali na kupih smeti. To je razlika in še prav velika, kdo ima smisel za bodočnost in kdo je nima.

Na večer njegovega plodnosnega življenja se je končno osnoval na delniški seji Slovenskega Nar. Doma na St.

vajoči Sebastijan. Morda je slovenska zemlja ravno rači tega tudi tako lepa, ker vsak griček krasí cerkve, morda je spomin na nje in tiho, skrito življenje pod njimi ono, kar prinaša v amerikančeve spomine na dom toploto. Nenadoma smo izvedeli, da je gospod Šuštaric odšel nazaj. Nismo se mogli od njega in družine slovesneje posloviti, ker oditi je moral z največjo naglico z ladjo, ki je prišla iz Amerike po svoje državljane pred novo svetovno morijo. Hvaležne pozdrave pa smo poslali za njim in vsemi, ki so iztrgani iz naše srede, ki pa so naši, ud našega slovenskega telesa. Naj nam ne zameri gospod Šuštaric in morda še tudi kdo drugi, ako bo v svojih denarnih zadregah kdaj prisiljeni izreči tako težko besedo — prosimo!

Ob večernem "ave" se bo sedaj pridružil k zvonjenju pri mnogih cerkvah po grških in dolinah tudi do sedaj same-

Clair Ave., v Clevelandu, O., meseca januarja letos, Slovenski narodni muzej, kateri bo sprejel v varstvo, za razkazovanje in pouk bodočim generacijam, celotno zbirko našega rojaka, Matije Pogorelea, njegovo 40-letno delo zbiranja v muzej spadajočih stvari.

V Pogorelevi zbirki so vsakovršne zanimive stvari, o katerih podrobneje ne bom danes razpravjal. Nanašajo se na vse nasebine Amerike, kjer so ali še žive Slovenci. Do sedaj je Slovenski narodni muzej prejel že osem velikih zabojev zbirke Matije Pogorelea in najmanj še toliko v kratkem sledi, v muzej spadajoče zbirke. Tozadevno sem že prejel obvestilo, da je zopet ena zbirka iz ene hiše v Minnesoti zložena v zaboje in pripravljena za odposlati v Cleveland.

Torej, že Pogoreleeva zbirka sama je majhen muzej, ki je splošnega narodnega pomena. Kdor ima trdno vero in zaupanje, navadno tudi doseže svoj cilj, če že ne v celoti, pa vsaj deloma. Tudi v oziru muzeja se je končno izpolnila želja Matije Pogorelea. Poslana zbirka in kar se pride, je tudi stala precej denarja br. Pogorelea, ker enkrat je moral vse kupiti, le tu pa tam je dobil od drugih manjše prispevke za spravit in potem pa, da je imel shranjeno vso to dolgo dobo.

Za enkrat ne morem drugega reči, kot da smo vsi Slovenci dolžni br. Pogorelea se iskreno zahvaliti, ker nas je vse s svojim bistrim razumom tako častno rešil pogina pozabe in nam ohranil zgodovino v obli-

ki najstarejših slovenskih listov, revij, knjig, zapiskov, slik in drugih stvari, ki bodo v muzeju služile generacijam kot ogledalo na naše celokupno delo in prizadevanje pionirskih let slovenskega priseljenca v Ameriki.

Poleg br. Pogorelea zbirke je Slovenski narodni muzej do sedaj prejel večje ali manjše prispevke raznih zanimivosti tudi od Slovenske Narodne Podporne Jednote; Jugoslav. Kat. Jednote; Slov. Svobodomiseln. Podporne Zveze; Ameriško Jugoslovanske Tiskovne Družbe (Enakopravnost); Anton J. Terbovec, urednika Nove Dobe; Mirko G. Kuhei, od pevkega zbora "Slovan", Chicago, Ill.; Jos. Pograje, Joseph Skok, Mike Romih in Mrs. Fr. Semsa-Eržen. Slovenska narodna čitalnica v Clevelandu pa je sklenila na seji v oktobru, da tudi prepusti vse letniške ameriških slovenskih listov v muzej, kolikor jih imajo na roki.

To je že precej lep uspeh za začetek, vsaj po mojem mnenju. Upam, da se bodo v kratkem odzvale še vse druge organizacije in poslate svoje prispevke v muzej, kot tudi številni naši rojaki, ki imajo nekateri prav lepe in bogate zbirke doma, pa do sedaj še lepo molčijo, upam, da bodo v dohodnem času kaj prispevali.

Apeliram še enkrat na vse ameriške Slovence, kateri imate starine zbrane doma, prepustite jih v muzej sedaj. Ne odlašajte. Poglejte takoj na podstrešje ali prtiličje v stare skrinje, kjer boste morda našli kaj primerne za v muzej, kot: slike, knjige, slovenske ameriške liste, revije, programe, zapiski organizacij od kon-

venej in društev, razne druge predmete, ki imajo vez z našimi ljudmi v Ameriki. Zbirka ne bo nikoli prevelika, ampak čimveč prispevate, popolnejša bo.

Slovenske narodne domove po nasebilih prosim, da bi poslali slike stavb in programa.

ZGODOVINA CERKVENIH ORGELJ.

V prvih stoletjih krščanskih cerkva ni bilo še v cerkvah orgelj. Vendar so pa rimski cesarji silno radi poslušali orglje kadar so imeli posvetne zabave in veselice. Ko so bile gladiatorske borbe in dirke z vozovi, dalje pri poganskih pleših in v salonih rimskih plemkinj — povsod so se glasile orglje. Seveda so bile tedanje orgle močno drugačne od sedanjih. Uporabljanje vedenih cerkvov v pisčalah ni mogla dati takih lepih in jasnih glasov, kakor poročajo tedanji poročevalci, je bil poglavitni namen orgelj ta, da so povzročale hrup in bučanje. V cerkvi tedaj še niso pustili orgelj; ondi so imeli samo enoglasne pevske zборе. Polagoma pa je obledel spomin na poganski izvor orgelj. Bizantinski mojstri so zares mojstrsko spopolnili to glasbilo, tako da so imele orgle v vzhodno rimskem cesarstvu bolj in bolj pristop tudi v cerkvi. Sveti Avguštin je rekel: "Kdor z veseljem posluša orglje, bo še z večjim veseljem poslušal besedo božjo."

V zahodnih pokrajinah se spomin na kake orgle popolnoma zatle homatije preseljevanja narodov. Šele leta 757 so v kraje sedanje Slovenije prišle prve vesti o orglah, ko

me pripravite, ki jih je Dom ob raznih prilikah podal. Posljite svojo zbirko na naslov: Slovenski Narodni Dom, 6409 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Za Prosvetni klub Slov. Nar. Doma,

Erazem Gorshe, tajnik.

"GLAS NARODA"
pošljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošljamo.

je bizantinski cesar Konstantin Kopronymos poslal Pipinu Malemu orgle v dar. Ko je vladal Karel Veliki, so bile orgle v naših krajih že udomolene, in leta 824 je papež poslal meniha Georgiosa iz Bizanca v Aachen, da naj ondi zgradi orgle. Od leta 827 je torej v Aachenu delavnica za orgle in v naslednjih stoletjih so v Nemčiji nastajale vedno večje orgelske delavnice.

Kmalu so postavljali orgle tudi v Angliji in Franciji. V 18. stoletju so bile orgle že povsem dovršene. Namesto pisčal iz železa ali bakra so začeli izdelovati cinaste, katere so do današnjih dni še zmeraj najboljše. Število oktav so povečali. Medtem ko se je sv. Tomaž Akvinski izrekel zoper uporabo orgel v cerkvi, pa je sklenil milanski cerkveni zbor leta 1565, "da je v cerkvi samo za orgle prostor."

Dopisov brez podpisa in oznobnosti ne priobčujemo. Dopisi za četrkovo številko naj bodo v našem uradu najkasneje v sredo jutral.

n. Uredništvo "Glas Naroda"
New York, N. Y.
Vljudno Vas prosim, da bi blagovolili v Vašem cenj. listu "Glas Naroda" priobčiti čimprej v kaki številki priloženi spisek "Zvon Svetega Sebastijana", ki je obenem zahvala našem rojaku g. Šuštaricu iz Chicage za njegov dar nbožni cerkvi v domovini. Z odličnim spoštovanjem
(Podpis) Franc Tajner.
Priloga: Spisek "Zvon Sv. Sebastijana".

ZVON SVETEGA SEBASTIJANA (Dopis iz Črnomlja v Sloveniji.)

Majhna je zemlja, ki so jo oselili Slovenci, majhna, aendar tako lepa. Kakor da se hotel Bog oddolžiti Slovenem radi njih majhnosti, jhu dal v posest takorekoč biser Evrope. Pa zato ni čudno, če o v raznih časih ta košček zemlje močnejši obrezovali od sseh strani, želeč se ga polastiti popolnoma in le čudež je, da mo se sploh Slovenci ohranili do danes. Pri rezanju in ohranjanju naše zemlje pa so ekle solze, solze ... to in ontran.

Nič manj žalostno pa ni dejstvo, da ta mali košček zemlje ni mogel in ne more preživljati vseh svojih otrok. Ko se je uprla bajna dežela Amerika, je izseljeniški val po Sloveniji močno pustolji, posebno po beli Krajini. Pa so odhajali: najboljši, mladi, zdravi, cvet aroda za kruhom. ... Teško je ilo slovo, solze se tekle, v grn je tiščalo: Bog ve če se sedaj vidimo. Zemlja je klicala a njimi, jokala z njimi, pa morala je biti tako. In večina jih se v resnici ni nikoli vrnila. Morla bi se bili radi, pa se im v novem svetu ni sreča toliko nasmebila, da bi si mogli privoščiti ta užitek. Tam za uorjem so tako rastle nove obdline, ki slovenske zemlje nič o več poznale osebno, ki so o poznale le iz pripovedovanja oditeljev, ti pa so o njej pripovedovali tako lepo.

"Amerikanec" res niso pazili rodne zemlje, o tem prijajo popravljeni in prenovljeni hišice in skednji, izbrisani tolgovi, pa se to in ono v stari domovini. Naši izseljenci, ki o si morda od ust pritrgovali, o pošiljali denar domov, kator da bi pošiljali v hranilnico vendar so vedeli da od tega ne bodo imeli pravi ničesar. Ljubezen do domovine je bila n je v njih silna. Nekateri se e tuči vrnili in ostali doma, oda teh je razmeroma zelo malo, ker na primer v Beli Krajini je ni stare rodbine, ki e bi imela svojih za vodani. Nekateri pa so prišli obiskat voje, videli so revščino in zopet odšli. Ljubezen domovine e šla z njimi. . .

Sredi vitkih brez in duhteče stelje stoji mala cerkveca sv. Sebastijana, podružnica črnomeljske župne cerkve. V davjih dneih je bilo okoli nje pokopališče, črnomeljski očanci in namke čakajo tam vstajenja. Danes pa pokopališča ni tam. Nekajkrat na leto je tam sv. naša, in sicer pa prijazna cerkveca sameva, le pastirji veirijo pod njenim zvonikom ob slabem vremenu, pa zaljubljenji, sprehajajoč se po krasnem gozdičku pišejo vzdihujoče stihne na njene stene. Njeno tišino razen ptičjega petja prav nič ne moti. Tudi zvon je, ker ga cerkveca nima, oziroma ga lo nedavnega ni imela. Pač, mela ga je do onih strašnih lni svetovne morije. Ko je človeška strast in želja po uniče-

vaju priklopela do vrhunca, o morali celo zvonovi doprinesiti svoj kravavi delež. Staknili so jih. Staknili so jih iz župne cerkve, da je postalo strašno kakor na Veliki petek (saj je bil tako), staknili so jih tudi iz podružnice. Sveti Sebastijan je ostal brez zvona. Farna cerkva jih je pač dobila kasneje, za železne, ne bronaste kakršne je imela prej, za bronaste ni bilo namreč moči zbrati denarja, čeprav so pomagali tudi naši vrli Amerikanci. Dolgo, dolgo so se zvonovi plačevali in teško je šlo, zato ni nikomur prišlo niti na misel, da bo kdaj dobil svoj zvon tudi sv. Sebastijan. Ob nedeljah, ko je bila tam sv. naša brez zvonjenja je vsak čutil da mnogo manjka.

Raznesla se je novica, da je prišel iz Amerike iz Chicage rojak gospod Šuštaric Jože z ženo in mladim sinom. Videli smo jih, govorili smo z njim: in veseli smo bili: eden izmed mnogih je prišel domov, domov, čeprav samo za nekaj časa. In videli smo jih v cerkvi in dvakrat smo bili veseli, da jih tujina ni bila izpridila.

Neko nedeljo smo slišali iz prižnice da bo prihodnjo nedeljo sv. naša pri Sebastijanu in obenem blagoslovitev novega bronastega zvona, katerega je kupil rojak-amerikanec gospod Šuštaric. Pa je bilo zopet govorjenja in pričakovanja. Prišla je nedelja. Izpred župne cerkve so potegnili kobji na novem, lepo okrašenem vozu bronasti zvon, ki je bil tudi ves ovit s cvetjem. Ob njem so sedele belooblečene deklice. Godba je zaigrala in sprevod je krenil po ulicah in potih, med brezami in hrasti sv. Sebastijanu. Ljudi se je od blizu in daleč nabralo toliko kot še nikoli sredi te gozdne tišine, ki pa se je danes spremenila v veseli živ-zav. Pa je stopil k zvonu č. gospod dekan črnomeljski in spregovoril o zgodovini te cerkvice, o njenih zvonovih, in o prazniti brez njih. Na njih je napisano: "Žive kličem, mrtve objokujem, strele lomim." Zvon nas spremlja od zibel do groba in zahvalil se je plemenitemu darovalcu, ki srečen, da more dati (ker dajati je vedne slajše kakor jemati), stal ob zvonu. Marsikatero oko se je ob izbranem govoru orosilo. Pa so še zapeli pevci, godba je igrala, belooblečena deklica je deklamirala voščilo novemu zvonu in začel se je pomikati navzgor. Vseh oči so bile uprte vanj, ko se je narahlo zibajoč pomikal v lino.

Novi občutek je prevzel naša srca ko se je njegov glas prvič začul sredi avgusta, občutek veselja. Veseli smo bili novega zvona, veseli svojega dragega rojaka in bili smo mu iz sreča hvaležni za njegov plemeniti domišlek in njegov dar.

Ob večernem "ave" se bo sedaj pridružil k zvonjenju pri mnogih cerkvah po grških in dolinah tudi do sedaj same-

KARL MAY

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi seneci" pri "Oboževalcih ognja", "Ob Vadarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"? — Kdo bi ne hotel spoznati "Winnetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

IZ BAGDADA V ŠTAMBUL
4 knjige, s slikami, 627 strani
VSEBINA: Smrt Mohamed Emina. — Karavana smrti. — Na begu z Goropa. — Družba En Nast.
Cena \$1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM
4 knjige, 598 strani, s slikami
VSEBINA: Jezero smrti. — Moj roman ob Nilu. — Kako sem v Mekko romal. — Pri Šamarih. — Med Jezidi.
Cena \$1.50

PO DIVJEM KURDISTANU
4 knjige, 594 strani, s slikami
VSEBINA: Amadija. — Beg iz ječe. — Krona sveta. — Med dvema ognjema.
Cena \$1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV
4 knjige, s slikami, 577 strani
VSEBINA: Brata Aladžija. — Koča v soteski. — Miridit. — Ob Vardarju.
Cena \$1.50

V GORAH BALKANA
4 knjige, s slikami, 576 strani
Kovač Šimen. — Zaroča z zaprekami. — V golobnjaku. — Mohamedanski svetnik
Cena \$1.50

SATAN IN IŠKARIOT
12 knjig, s slikami, 1704 strani
VSEBINA: Isseljenci. — Yuma Šetar. — Na sledu. — Nevarnosti nasproti. — Almaden — V treh delih sveta. — Izdajalec. — Na lovu. — Spet na divjem zapadu. — Rešeni milijoni. — Dediči.
Cena \$3.50

WINNETOV
12 knjig, s slikami, 1753 strani
VSEBINA: Prvikrat na divjem zapadu. — Za življenje. — Nšo-či, lepa Indijanka. — Prekletstvo zlata. — Za detektiva. — Med Komanči in Apači. — Na nevarnih potih. — Winnetovov roman. — Sans Ear. — Pri Komančih. — Winnetova smrt. — Winnetova oporoka.
Cena \$3.50

ZUTI
4 knjige, s slikami, 597 strani
Boj z medvedom. — Jama draguljev. — Končno. — Rih in njegova poslednja pot.
Cena \$1.50

Slovenic Publishing Company
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

Obiščite Slovenske Prireditve! VAŠA NAVZOČNOST PRIPOMORE NE SAMO K FINANČNEMU, PAČ PA TUDI K DRUŽBENEMU USPEHU. DRUŠTVA POTREBU JEJO SODELOVANJA NE SAMO SVOJIH ČLANOV, TEMVEČ SPLOŠNE SLOVENSKE JAVNOSTI.

Kje si bil tako dolgo?

Roman iz življenja. — Za "Glas Naroda" priredil I. H.

70

"Sami si morete misliti da ntu stvar ni posebno všeč. S tem se ni tako hitro sprizajnil kot Ida, pravzaprav se sploh še ni sprizajnil. Napovedal mi je boj, toda to ntu ne bo prav nič koristilo. Teda o vsem tem bom govoril z vami enkrat pozneje, kadar bo vse pojasnjeno in rešeno. Najprej hoče pomagati svoji sestrični, kajti, ker je vaš gospod brat samo danes tukaj, ne smemo zamuditi časa. Ida bo prav gotovo do starih na križišču potov in upajmo, da se bo izšlo vse dobro in da bosta dva nesrečno zaljubljena srečen zaročni par. Prosim, povejte še vašemu gospodu bratu, naj nikar ne bo v skrbih zaradi bodočnosti. Kadar bo vse čisto, bcm z njim govoril, da se morava posvetovati, kako je mogoče pomagati mlademu paru."

Truda se smeje in joka v isti sapi, mu stisne roko in pravi: "Svoje bcm storila, o tem bodite brez skrbi. Hans bo ob šestih na krišku in če ga moram sama tja vleči."

Charles jo resno pogleda. "Sedaj pa se ne smete več razburjati, gospica Truda, kajti to vam škoduje. Tukaj sem jaz odgovoren za vas."

Vsi se vrnejo k ostalim, ki so komaj opazili njegovo odsotnost. Klaus se kmalu poslovi, kajti ve, kako željno čaka Ida na njegovo vrnitev.

Klaus vsem seže v roke, nato pa odjezdi.

Ko se poslovil od Hansa Holla, ga resno, pa sočutno pogleda. Vsi Hollovi so mu zelo všeč, med vsemi pa najbolj Hans. Naglo jaha proti gozdu, kjer je pustil Ido. Vsa vznemirjena ntu prihiiti naproti.

"Klaus, najbrže ne bo prišel, kaj ne?" ga vpraša.

"Klaus pa se ji pomirjevalno nasmeje.

"Na vsak način bo prišel; Truda je rekla, da ga bo s silo privlekla k križišču, ako sam ne bi hotel iti."

"Torej Truda v resnici ni huda na mene?"

Klaus skoči s konja, prime Ido za obe ramni in jo nekoliko smeje strese.

"Sama si malo prej rekla, Ida, da je v nebesih večje veselje nad enim grešnikom, ki se spokori, kot pa nad devetindevetdesetimi pravčičini."

Ida skrije svoj obraz na njegovih prsih.

"Ljubi, dobri Klaus; ko bi te ne imela ob svoji strani, kaj bi se zgodilo z menoj?"

"Upam, da bi postala dobra in pametna. Samo zlezti moriš iz Idurine krče in zopet zlezti v Idino. V tebi je mešanica značajev. Oče je bil Iduna, mati pa Ida."

"Ko bi vedel, kako mi je pri sreči, Klaus. Sedaj pa pojdva domov; imeti moram čas in mir, da se pripravim na stanek z Hansom. Saj je od tega odvisna vsa moja življenjska sreča."

Klaus ji pomaga v sedlo. Ko ji ponudi vajeti, pravi Ida:

"To je zadnjikrat, da jih vzamem v roke. V bodoče bo jahanje za mene razkošje, ki si ga ne bom mogla privoščiti."

"Ali ti bo to zelo težko pogrešiti?"

Ida se nekoliko zasmee.

"Ne, nikdar nisem rada sedela na konju; to je bilo samo odlično počeljenje, kateremu se nisem hotela odpovedati. Oh, Klaus, kako sem bila neumna!"

Klaus smeje zajaha konja.

"Priznanje je prvi korak do poboljšanja."

"Ne, Klaus, ne prvi, toda upam, da tudi ne zadnji."

Medtem pa se je na Gravensteinu dogodilo nekaj velikega.

Ko Rut odide od gospe Marije, prav tiho zaklene za seboj vrata, da tete ne bi motila v spanju. Ker je bilo v hiši vse tiho, se ji naenkrat zazdi, da po stopnicah prihajajo prav tisti koraki. Vedno v skrbih za Klausu in vedno misleč na njegov počelaj, obstoji pri neki omari in se za njo skriva. Počevno naproti so Klausove sobe. In ko Rut previdno pogleda izza omare, naenkrat zagleda strica Kurta na najvišji stopnici. Oprezno se ozre ter posluša na vse strani. Rut se ne gane, toda sree ji utriplje do grla. Kaj namerava stric, zakaj se tako tiho plazi?

To pa kmalu izve. Kurt gre po prestih dalje v smeri, kjer je bila skrita Rut. Toda tudi sedaj se ne zgane z mesta, kajti misli si, da stric ne bo prišel mimo nje, ker se je nametil v Klausovo sobo.

In v tem se ne moti. Pred vrati Klausove sobe se vstavi, če enkrat pogleda na vse strani, tako da se Rut niti ne upa dihati. Tiho odklene vrata in takoj nato izgine v sobo.

Sedaj pa pride življenje v Rutino nepremično postavlo. Mora vedeti, kaj namerava stric — ali boljše, o vsem je hotela imeti samo gotovost, kajti slutila je, da je prišel samo zato, da se polasti Klausovega potnega lista. Imeti ga je hotel, da se Klaus z njim ne bi mogel legalizirati.

Tiho kot senca se splazi Rut do vrat in posluša. Prav natančno sliši zvenketati ključe. Sliši, kako je bil vtaknjen ključ v ključavnico. V svoji veliki skrbi za Klausu se pripogne do ključne v ključavnici. Vidi del sobe, kjer je stala pisalna miza ob oknu. Vidi, kako stric pregleduje vse predale mize. Misli, da se mu ni treba nikogar bati, ker sta Klaus in Iduna odjahala. V kakem predalu mora najti Klausov potni list. Rut je vznemirjena in se trese in vedno z očesom na luknji premišljuje, kaj naj napravi, da Klausu pomaga.

Predno pa je o tem na jasnen sliši vesel vzklik strica. Slednjič je verdarle našel potni list, si ga najprej ogleda, nato pa ga vtakne v žep. Zadovoljen zaklene pisalno mizo in se obrne proti vratom. Prav natančno vidi Rut njegov zmagoviti obrez.

Naglo zopet skoči za omaro, dokler stric zopet tiho ne odide po stopnicah.

(Nadaljevanje prihodnjih.)

Smrtna legija starcev

Franco-ki pehotni častnik Jacques Pericard, ki šteje že 62 let, je objavil proglas na može enake starosti, v katerem jih poziva, naj bi stopili v prostovoljski zbor, ki ga namerava ustanoviti. To bi bil "prostovoljski zbor smrti."

Japon-ki "živi torpedi" in podobni primeri na Poljskem ter v Nemčiji lebdijo Pericard pri tem kot posnemanja vredni pojavi pred očmi. A medtem ko gre pri takšnih primerih drugod za mlade prezirneče smrti, hoče stari častnik v svoj zbor sprejemati samo može, ki bi jih drugače ne mobilizirali več. Obrača se na vse bolnike, invalide in prestare Francoze, ki bi hoteli biti domovini na kakšen način v pomoč.

"Vaše aktivno življenje je končano," pravi Pericard v svojem proglasu "tu se vam pa odpira novo življenje, ki je bogatejše, širše in veličastnejše nego ste o njem sanjali. Bili ste že odpravljeni može, nekorištni bolni. Njhuče se ni oziral na vas. Če hočete pa lahko postanete čez noč pogumnejši in najslavnejši branilci Francije."

Ta Pericardov prostovoljski zbor naj bi v resnici prevzel vse naloge, pri katerih je možnost, da odnese življenje največ kakor 1:10. Službe spsobnih vojakov, ki so dorasli dolginj naporom v strelskih jarkih, bi bilo za to preškoda, a može, ki imajo baš še toliko moči v sebi, da bi lahko izvršili veliko dejanje in potem umrli, predstavljajo idealni človeški materini za legijo smrti.

Ena sama roka zadostuje, da priti-ne na vzvod za odmo-tavanje bomb v letalih, ki bi svojo nalogo opravljale tako daleč od oporišča, da bi njih zaloga bencina ne zadostovala več za povratek. Deset jetičnih lahko prereže oviro iz bo-deže žice, ki loči čete od najbližjih sovražnikovih jarkov. Morda bodo vsi padli, toda pot bo potem za napadajoče čete prosta. Stotine starejših mož ki imajo še trdne noge, lahko v naskoku zavzame utrjeno po-stojanko kakor dvajseterica mladih mož, ki bi jim tako re-koč rešili življenje. "Na svetu ne velja sila nego je človeška volja, in mož ki je pripravljen umreti, lahko spremeni lice sveta," pravi Pericard.

Legija smrti svojim članom ne bo podeljevala romantičnih odlikovanj in prirejala baha-vih sprevodov. Kdor je pri-pravljen svoje življenje žrtvo-vati, se po Pericardovem mne-nju lahko odreče gloriole.

Član legije smrti bo službo-val samo šest mesecev, kajti ni mogoče zahtevati, da bi kakšen mož in njegova družina dal časa živela v nepresta-ni skrajni živčni napetosti. Vsakega prostovoljca bodo preizkusili glede njegovih spo-sobnosti. Žreb bo odločal, kdo se bo udeležil trenutno potreb-nih dejanj. Zase pa zahteva Pericard izjemo; oditi hoče kot prvi na boj, "kakor se spodo-bi za moža, ki je izdal ta pro-glas." Čeprav je oče desetih o-trok in že večkratni stari oče, si ne more predstavljati lepše neloče, nego je ta, ki jo pri-pravlja. Boril se je že pri Ver-dunu kakor lev in hoče ponov-no dokazati, da mu še ni zmanjkalo poguma.

NAPROŠEN JE

da se zglati na moj spodaj označeni naslov rojak JOHN (Johan) GORNIK, po domače Tišov, doma iz Grahovega, pri Cerknici, imam mu za sporočiti nekaj zelo važnih stvari. Sedaj se baje nahaja nekje v Kanadi. — MRS. FRANCES ZGONC, 1039 East 61st St., Cleveland, Ohio.

Kratka Dnevna Zgodba

THEDA AKSWEWID:

DVE URI POZNEJE

"... In zapomnite si: želim popolno molčečnost. Ne smete dati nobenemu nikakšnih pojasnil. Tudi oblastem ne. Zato sem jaz tu, ste razumeli?"

Novo-prejeti sluga molče prikima. Ziro Hook, predstoj-nika ženitbene posredovalnice, ga zapusti s kratkim zamahom desne roke.

"Pohabljeni so mi posebno všeč. Ti se ne brigajo za nič na svetu, so zanesljivi in ne klepetajo," je murral sam pred seboj in odšel k mizi ure-jevati kup došlih pisem. Iz množice pisem zagrabil mali, po resedi dišeči omot, ga hlast-no odpre in malo preleti vrstice.

"... dovoljujem si, Vas danes opoldne posetiti in upam, da bo takoj prišlo do odločit-ve."

V predsobi je sedel novono-stavljeni sluga Barry. Teško pohabljeno nogo je položil na sosednji stol in strmel izpod sključnega hrbta brez zanimanja predse.

Predstojnikova vrata so se odprla.

"Opoldne sem zopet doma. V primeru, da pride neka gospa in vpraša po meni, naj trenutek potrpi."

Hook je odšel iz pisarne in pustil nanol spečega Barryja v predsobi.

In res točno opoldne je pri-šla dama.

"Morate počakati: gospod Hook bo prišel takoj," ji je po-jasnil čemerno, in potegnul s stola svojo pohabljeno nogo.

Dama je čakala potrpežljivo. Bila je neznatna gospa, dobro toda preveč mladostno obleče-na. Njene poteze so imele iz-raz nainnega otroka.

Končno je prišel gospod Hook. Trajalo je neka, dalje časa, kakor je zagotovil, zrto se je oprostil. Venčar je pre-vidno zamolčal, da je bilo to namenoma. Nato je odvedel damo v pisarno.

"Lahko še enkrat vidim fotografinjo?" ga je vprašala da-ma prijazno.

Hook ji je sliko izročil, ona pa jo je dolgo časa in natan-čno opazovala. Bila je slika mladega moža, podpisana z imenom Harold Rolfen.

"Pride danes sem?" je vpra-šala dama.

"Ne, draga gospa, morava ga posesti v njegovi vili. Pre-hlajen je malo in zato naju je kar povabil. Saj o zadevi mo-reva prav tako govoriti tam. Obenem kar lahko spoznate gospoda Rolfena v njegovem okolju."

Prekoračila sta majhno dvo-

Nad tem nepričakovanim na-črtom je bilo malce preseneče-nja.

"Z avtom sva takoj zunaj. Nikakšna prevara ni to in — če se hočete poročiti —"

je dejal Hook, šaljivo smejo-ča se.

"Torej dobro, peljiva se."

Popravila si je spretno svoj klobuček, in nataknila rokavi-ce. Roko držeč na kljuki, je vprašal Hook še hitro:

"Imate vse s seboj? Svoje listine? Bančne vložne knjižice in prepis zemljiške knjige?"

Prestrašil se je, kajti opa-zil je, da je te besede sprego-voril previhravo. Toda ona ni opazila tega. Odgovorila je mirno in nič kaj zmedeno:

"Da, vse. Tudi polnomočje za vas."

"Potem je vse v redu," ji je površno prikimal.

V sprejemni sobi je dremal Barry.

Zaprte pisarno in lahko odidete domov. Danes vas ne potrebujem več."

Ziro Hook je izginil z gospo Sibilo Sumer. Barry je zaprl pisarno in odštorkljal s svojo pohabljeno nogo po stopnicah navzdol.

Ko je bil prišel iz hiše, je stal na nasproti ležici čez ne-znan možki in motril cesto, po kateri je pravkar videl svigniti avto. Barry je skrivnostno prikimal. Možki je vstopil v čakajoči voz in odpeljal za njim v isti smeri. Barry se je ometel v nasprotno stran.

"Mislim, gospa Sumer, da boste našli svojo srečo," ji je najznejval Hook v dvtrajno-čem avtu, ki ju je pripeljal v mestno okolico.

Gospa Sumer je zasranjo gledala skozi okno in ni odgo-vorila. Vile so postajale čedal-je bolj enolične, pokrajina pa nezanimiva.

"Tako smo tam," ji je dejal Hook. Potrkal je na šipo bliž-njega okna in veled obstati ter odslivil vozača. Nekam začu-deno je izstopila gospa Sumer kajti na cesti ni bilo sedaj opa-ziti nikake hiše.

"Tam čez," je dejal Hook, in pokazal čez travnik, kjer se je za gostim drevjem dvigola streha podeželske hiše.

Oba sta šla tja molče skozi mali vrt. Hook je potegnul iz žepa ključ in odprl dur.

"Gospod Rolfen stanuje nemreč sam v tej vili," ji je hitel pojasnjevati pri tem. "In ker je bolan, mi je davi poslal klič."

Prekoračila sta majhno dvo-

rano in vstopila v nekako de-lovno sobo.

"Sedite, gospa Sumer. Ta čas pošlem gospoda Rolfena."

Hook je zapustil sobo. Gospa Sumer je radovedno po-gledovala naokrog. Začutila je rahlo neugodje, čeprav je bilo v sobi vse v redu in je pohi-štvo izpričevalo blagostanje.

Ker je bila gospa sila poslov-nega značaja, je skušala na-prej rešiti stvarna vprašanja. Odprla je ročno torbico, poteg-nila iz nje listine, polnomočje in bančno vložno knjižico in vse skupaj položila predse na mizo.

Nato je potrpežljivo čakala. Nenadoma pa je silno zaje-čala...

Kakor senca je zljajci zdrk-nila čez njen obraz vrvi, že se je napela čez njene prsi. Za-čutila je, kako je bila na težak hrastov stol, na katerem je se-dela, privezana. Vihravo je o-brnila glavo.

Za njo je stal in jo privezo-val Ziro Hook.

"Vpiti ne pomaga, okna se zapirajo neprodušno," se ji je zarezal v prestrašeni obraz.

Zaprli je lesene oknice in pri-žgal luč. Vzel je na mizi leže-če papirje.

"Dobro ste to ukrenili! Ta-koj jutri zjutraj bom dvignil denar in prodal hišo..."

"Kje je gospod Rolfen?" je vzdihnila gospa Sumer in bo-ječe odprla oči.

"Ta sploh ni, ljuba moja — zapletli ste se v mojo mrežo. Sicer pa niste prvi. Ali res mislite, da se more živeti od pošteno vedene ženitbene po-sredovalnice? Jaz gotovo ne, je preveč truda. Toda take gos-pe, kakor ste na primer vi, ki so same, ki nimajo nobene-ga sorodstva, za katero bi mo-rale skrbeti — o tem sem na-tančno obveščan — in ki razpo-lagajo s tako prikupnimi pri-hranki, ti so mi najljubši gost-je."

Napolil se je proti durini.

"Tam v kotu se svetlika petelin. Odprl ga bom in vas za-mustil, da se malo odpočijem. V dveh urah se vrnem in vse bo opravljeno..."

Gospa Sumer ni mogla izreči besede. V vseh njenih kret-njih se je očitovala groza.

Zastor pred durmi je hotel Hook potegniti v stran, pri tem pa je bila njegova dvignjena roka, ki je hotela odpreti pete-lina, hipoma oklenjena z želez-nim prijemom.

"Dober večer, gospod Hook! Pred presenečenim Hoekom je stal Barry. — Istočasno je skočilo iz sosednje sobe nekaj njegovih pomočnikov, ki so zgrabili Hoeka."

Barry je, smehljajoč se, od-stranil težak kos železa s svo-je noge, vzel izpod sukniča predmet, ki je bil pritrjen in je napravil videz grbe, in de-jal gospe Sumer.

"Mislim, da bi bil lahko ma-lo bolj previdni. Vi ste že še-ta žrtev, ki jo je Hook sem-kašl privedel. Tokrat sem pri-šel še o pravem času. Dve uri pozneje — in vaša sreča bi šla mimo."

MOČ FRANCOŠKE KOLO-NIALNE VOJSKE.

Vojaški potencial francoskih kolonij v Afriki je precej ve-lik. Pošlanec Dojurf je izjavil dopisniku agencije "United Press" da bo samo zapadna Afrika poslala na francosko bojišče milijon mož. Minister za kolonije Mandel, računa, da bo dobila Francija iz vseh slo-vijih kolonij najmanj dva milij-ona mož in pol milijona delav-cev.

MEHKO VEZANE KNJIGE

Razprodaja KNJIG

Da napravimo prostoro za novo zaloga smo znižali cene teh knjig, da vsakemu jih je mogoče naročiti. Storite to še danes, ker bo zaloga kmalu iztekla.

- Andrej Hofer (Junaki vodja Tirolec)
- Belgrajski Biser (Vitoj Jelenc)
- Beneška Vedeževalka
- Boj in Zmaga (Josef Spillman)
- Burska Vojska
- Cvetke (H. Majar)
- Deček je pravil (Julij Slapšak)
- Devica Orleanska
- Dve sliki (Ksaver Meško)
- Duhovni boj (Louvenc Skupoli)
- Fra Diavolo
- Fran Baron Trenk (Gjuro Pandurle)
- Gozdovnik, I. zvezek (H. Majar)
- Gozdovnik, II. zvezek (H. Majar)
- Hudo Brezdno (Fr. Erjavec)
- Humoreske, Groteske in Satire (Azov in Teffi)
- Korejska Brata, črtica iz misle nov v Koreji (Josef Spillman)
- Mesija (Dr. Jeglič)
- Mladim Sreem, povesti za mladino (Ksaver Meško)
- Maron, krščanski detek z Libana
- Musulino
- Ob 50-Letnici dr. Janeza Ev. Kreka
- Parizki Zlatar
- Patria, Povest iz irske junak-dobe (H. Federe)
- Paberki iz Roza (Ivan Albrecht)
- Popotniki, novele in črtice (Milan Pugalj)
- Požigalec (H. Majar)
- Pravljice in pripovedke za mladino (S. Košutnik)
- Povesti in Slike (Ksaver Meško)
- Ptice Selivke (Tagore)
- Prški Judek (Josip Vole)
- Praprečaneve Zgodbe, Povesti (Anton Stražar)
- Preganjanje Indijanskih misle narjev (Josef Spillman)
- Rdeča in bela vrtinca (Anton Huonder)
- Revolucija na Portugalskem
- S'ito s Sesto (H. Federe)
- Škoti Siro Indijo
- Spisi Kristofa Šmida
- Student naj bo (S. Finžgar)
- Strahotne vojne
- Suneški Invalid (S. Košutnik)
- Sveta Nouburga
- Tri Indijanske povesti (Josef Spillman)
- Vrtar (Tagore)
- Volk Spokornik in druge pove za mladino (Ksaver Meško)
- Vojnimir ali Poganstvo in kr (Josip Ogrinc)
- Zbrani spisi za mladino (Engelbert Gangel)
- Zbirka narodnih pripovedk za mladino (J. Planinsk)
- Zgodovinske anekdote (Dr. Šarabov)
- Zlatokopi (Josef Spillman)

(Vezava nekaterih knjig je od ležnja nekoliko izkazena.)

Ako ima kaka knjiga več zvezkov, se šteje vsak zvezek z knjigo.

POZOR!

Ker imamo nekaj teh knjig v omejenem številu, navedte pri naročilu več knjig, če vam moremo postreči.

KNJIGARNA Glas Naroda

216 WEST 18th STREET NEW YORK

Hitite

z božičnimi darili.

Ker nastajajo zaradi sedanjih evropskih razmer včasih precejšnje zamude pri dostavljenju denarnih pošiljatev, opozarjamo rojake, naj že sedaj odpošljejo svojcem v domovino denarna darila, namenjena za Božič.

Če pošljete sedaj, smo uverjeni, da bodo pošiljatev pravočasno dospele za praznike.

SLOVENIC PUBLISHING CO. (Travel Bureau) 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.